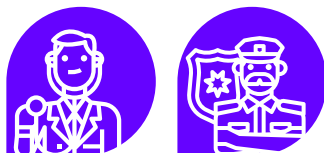

AKKOR MÉG
NEM TUDTAM...
MOST MÁR
IGEN!

Megérkezés

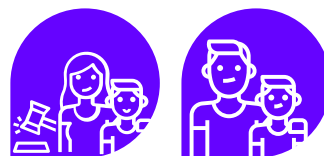
Sötét volt, órák óta a hajón tengődtünk. Egyszer csak elkezdünk süllyedni. Valaki bizonyára segítséget kért, mert megérkeztek a mentők, és kiemeltek a tengerből. A mentőcsónakból kiszállva láttunk *rendőröket, orvost* és mentőt is. Azokat, akik nagyon rosszul voltak, kórházba szállították. Nem tudtam, mitévő legyek. Hányingerem volt és mosdóba kellett mennem, de nem tudtam, hogyan mondjam el. **Akkor még nem tudtam, hogy nekem is ugyanúgy jogom van az orvosi ellátáshoz, mint bármelyik másik gyereknek az országban.**

Találkozás a rendőrséggel

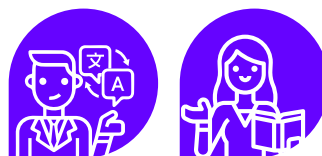
A *rendőrség* beszélni szeretett volna velem, így hívtak egy férfit, hogy fordítsa a kérdéseiket; most már tudom, hogy a férfi *tolmács* volt. Nem értettem jól, mert ő marokkói volt, én pedig egyiptomi vagyok, vagyis nem ugyanazt a nyelvet beszéltük. Eleinte rosszul értette a nevemet és a koromat, de végül kijavította magát, így a rendőrség is megtudta, hogy gyerek vagyok; tehát nem volt rá szükség, hogy orvos vizsgálja meg a koromat a kezem és csuklóm alapján. Ha a tolmács ugyanazt a nyelvet beszéli, mint te, megérti, hány éves vagy, és nem kell emiatt orvoshoz menned. **Akkor még nem tudtam, hogy jogom van ahhoz, hogy a saját nyelvemen beszéljek, és hogy jogom van egy olyan tolmácshoz, aki ugyanazt a nyelvet beszéli, mint én, nem pedig egy másikat.**

Nemzetközi védelem és egy család vagy felnőtt, aki gondoskodik rólad

Néhány napra egy befogadóközpontba vittek. Itt töltik az érkezés utáni első néhány napot azok a migráns gyerekek, akik család nélkül érkeztek. Az első két éjszaka nagyon féltem, fogalmam sem volt, mi fog velem történni. Vissza fognak vajon küldeni? Börtönbe kerülök? Akkor voltam először abban az országban. **Akkor még nem tudtam, hogy jogom van nemzetközi védelemhez, mivel egyedül érkeztem és kísérő nélküli kiskorúnak számítok.** Kineveztek egy személyt, hogy gondoskodjon rólam: őt nevezik *gyámnak*. Nem tudtam, hogy szükségem van ilyesmire; egészen addig egyedül utaztam, és tudtam magamról gondoskodni. Más gyerekeket *családokhoz* küldtek. Nem a sajátjukhoz, hanem olyanokhoz, akik szívesen befogadták őket. **Most már tudom, hogy minden gyermeknek joga van ahhoz, hogy gondoskodjanak róla.**

A második fogadóközpontban

Ezután elvittek egy házba, ahol kísérő nélküli kiskorúak tartózkodnak, amíg be nem töltik a 18-at. Ezt úgy hívják, hogy második befogadóközpont. Tisztában voltam vele, mi zajlik körülöttem, mert két *tolmács* is volt ott, aki beszélte a nyelvemet. Ők fordítottak nekem, hogy megértsem a szabályokat. A személyzet egyik tagja – mindenki *tanárnak* hívta – folyamatosan beszélt, de nem tudtam figyelni rá. Hiányzott a családom. Az egyik tolmács különösen szimpatikus volt, tudta, min mentem keresztül. Ő is menekültként érkezett. Próbálta az egészet könnyebbé tenni nekem. Egyszerű szavakat, mondatokat használt, így minden szükséges dolgot megértettem anélkül, hogy összezavarodtam volna. **Most már tudom, hogy a felnőttek gyermekbarát módon is tudnak beszélni, ha akarnak.**

Támogatás-nyújtás

Ha szomorú voltam vagy mérges, a tolmáchoz fordultam, mert ő megértett. Ő mondta, hogy van valaki, akihez ilyenkor fordulhatok, hogy elmondjam, mit érzek. Ő egy *pszichológus* volt. Nem tudtam, hogy kibeszélhetem magamból a félelmemet és a haragomat. **Most már tudom, hogy ha egy gyerek megfelelő támogatást kap, az erőt ad neki, és segít szembenézni a problémáival.**

Iskolába járás

A központ dolgozói készítettek számomra egy tervet, amit aztán közösen megvitatunk. Magyarul fogok tanulni, hogy aztán bizonyítványt szerezzek. **Megtudtam, hogy itt is jogom van ahhoz, hogy iskolába járjak!** Tetszett a gondolat, hogy megtanuljam az ország nyelvét, így beleegyeztem. Elvégeztem az általános iskolát, majd a középiskolát is. Nem tudtam, hogy sikeres lehetek az iskolában. **Most már tudom, hogy az oktatás segít abban, hogy egy gyerek függetlenné váljon.**

Most már tudom

Most tolmács vagyok. Tudom, hogyan segíthetek menekült gyerekeknek, hogy tisztában legyenek a jogaikkal, és ne érezzék magukat elveszettnek, amikor egyedül érkeznek egy idegen országba.

ChILLS

**A KIADVÁNYT A HINTALOVON GYERMEKJOGI
ALAPÍTVÁNY GYEREKEK RÉSZÉVTELVÉVEL KÉSZÍTETTE.**

SZERZŐ: AMALIA AMATO

DESIGN: GRÓF LIZA

TUDJ MEG TÖBBET: WWW.CHILLS-RESEARCH.EU

KAPCSOLAT: CHILLS.INFORMATION@GMAIL.COM

KU LEUVEN

**RESEARCH GROUP
INTERPRETING STUDIES**

ALMA MATER STUDIORUM
UNIVERSITATIS DI BOLOGNA
DEPARTMENT OF
INTERPRETING AND TRANSLATION

HINTALOVON
Gyermekjogi Alapítvány

i

MINDEN JOG FENNTARTVA. AMENNYIBEN SZERETNÉ LEFORDÍTANI, ADAPTÁLNI VAGY REPRODUKÁLNI A KIADVÁNYT, KÉRJÜK, ÍRJON A STEFAN.AELBRECHT@KULEUVEN.BE CÍMRE.

EZT A TÁJÉKOZTATÓT AZ EURÓPAI UNIÓ IGAZSÁGÜGYI PROGRAMJA (2014-2020) FINANSZÍROZTA. A KIADVÁNY TARTALMA A SZERZŐ KIZÁRÓLAGOS VÉLEMÉNYE, ÉS KIZÁRÓLAG A SZERZŐ FELELŐSSÉGE. AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG NEM FELELŐS AZ ABBAN FOGLALT INFORMÁCIÓK BÁRMILYEN FELHASZNÁLÁSÁÉRT.